

**4137098 NSAN/M : MAJOR : ADULT NURSING ; M.N.S. (ADULT NURSING)
KEY WORDS : ACTIVITY / MYOCARDIAL INFARCTION / PATIENTS/
RECOVERY / OUTPATIENT**

**SIRILAK SRIPRASONG: A STUDY OF THE LEVEL OF ACTIVITY
DURING THE FIRST SIX WEEKS AFTER DISCHARGE OF PATIENTS
WITH ACUTE MYOCARDIAL INFARCTION. THESIS ADVISOR: SIRIORN
SINDHU, D.N.Sc., DECHO JAKRAPANICHAKUL, M.D., CHANOKPORN
JITPANYA, RN, Ph.D. 122 P. ISBN 974-664-538-2**

This study examines the level of activity of patients with acute myocardial infarction (AMI) during the first six weeks after they were discharged, and the correlation between the level of activity and physical conditions, personal factors and social support. The subjects were 30 AMI patients who had been discharged from Siriraj Hospital and Ramathibodi Hospital. Data were collected by interview and questionnaire comprising patients' health history, the level of activity after discharge and demographic data. The data were collected in hospitals prior to discharge and on the first, third, and sixth week following discharge from hospital. Frequency distribution, percentage, arithmetic mean, standard deviation, t-test and chi-square test were used to analyze the data.

The findings revealed that none of the AMI patients had followed the recommended daily activity during the six weeks after discharge. They were at risk to have recurrent infarction in the first (80%) and third (96.6%) week following discharge. In the sixth week after discharge, they were at risk to have de-conditioning effects (86.7%). Age and social support were significantly associated with activity in the first week after discharge ($p < .01$). Whereas, at the sixth week after discharge, gender was significantly associated with activity ($p < .05$).

These findings suggest that after discharge, activity at home may improve or deteriorate the health of patients. Nurses and health care teams should provide accurate and clear information about appropriate activities for AMI patients after hospital discharge. The information should be based on the knowledge of patients' environment, residence, and their social support. Moreover, nurses should be sensitized to the difference between recovery activities and daily activity of working and retired patients as well as female patients.

4137098 NSAM/M สาขาวิชา : การพยาบาลผู้ใหญ่ ; พย. ม. (การพยาบาลผู้ใหญ่)

ศิริลักษณ์ ศรีประสงค์ :การศึกษาการทำกิจกรรมในผู้ป่วยกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน
ในระยะ หกสัปดาห์แรกภายหลังออกจากโรงพยาบาล (A STUDY OF THE LEVEL OF
ACTIVITY DURING THE FIRST SIX WEEKS AFTER DISCHARGE OF PATIENTS WITH
ACUTE MYOCARDIAL INFARCTION) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : ศิริอร สิ้นธุ,
D.N.Sc., เดโช จักรพานิชกุล, พ.บ., ว.ว.อายุรศาสตร์, ชนกพร จิตปัญญา, Ph.D. 122 หน้า.
ISBN 974-664-538-2

การศึกษาการทำกิจกรรมของผู้ป่วยกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันในระยะหกสัปดาห์แรก
ภายหลังออกจากโรงพยาบาล และความสัมพันธ์ ระหว่างการทำกิจกรรม ปัจจัยทางด้านร่างกาย
ปัจจัยส่วนบุคคล และ การสนับสนุนทางสังคม โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ป่วยกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบ
พลัน จำนวน 30 คน การเก็บข้อมูลโดยใช้ แบบสัมภาษณ์การทำกิจกรรม ซึ่งการเก็บข้อมูลเป็น 4
ระยะ ได้แก่ ก่อนผู้ป่วยออกจากโรงพยาบาล และการเยี่ยมบ้านในสัปดาห์ที่ 1, 3, และ 6 หลังออก
จากโรงพยาบาล แสดงผล และการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลข
คณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาความสัมพันธ์ระหว่างการทำกิจกรรม และ ปัจจัยทางด้านร่าง
กาย ปัจจัยส่วนบุคคล และ การสนับสนุนทางสังคม โดย chi-square

ผลการวิจัยพบว่า ในระหว่าง 6 สัปดาห์ หลังออกจากโรงพยาบาล ผู้ป่วยกล้ามเนื้อหัวใจ
มีการทำกิจกรรมไม่เหมาะสม โดย ในสัปดาห์ที่ 1 และ 3 ลักษณะการทำกิจกรรมของผู้ป่วยทำให้เกิด
ความเสี่ยงต่ออาการกล้ามเนื้อหัวใจตายซ้ำ ในสัปดาห์ที่ 6 การทำกิจกรรมก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อ
อาการร่างกายเสื่อมสภาพ โดยผู้ป่วยมีอาการเจ็บหน้าอก ร้อยละ 26.7-40 และอาการเหนื่อย ร้อยละ
60-80 ภายหลังหรือระหว่างการทำกิจกรรม อายุ และ การสนับสนุนทางสังคมมี ความสัมพันธ์กับ
การทำกิจกรรม ในสัปดาห์ที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) และ เพศ มี ความสัมพันธ์กับการ
ทำกิจกรรมของผู้ป่วยกล้ามเนื้อหัวใจตาย ในสัปดาห์ที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

จากการศึกษา ทีมสุขภาพพึงตระหนักถึงการทำการกิจกรรมภายหลังออกจากโรงพยาบาลเป็น
สิ่งสำคัญ ที่จะทำให้เกิดการฟื้นฟู หรืออันตรายต่อสุขภาพผู้ป่วย การเตรียมผู้ป่วยก่อนออกจากโรง
พยาบาลต้องมีการให้ข้อมูลที่ชัดเจน บนพื้นฐานความเข้าใจของลักษณะที่อยู่อาศัย และการ
สนับสนุนทางสังคม เช่น ผู้ดูแลที่บ้าน รวมทั้งพึงตระหนักถึงปัญหาเฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มวัยทำงาน
กลุ่มผู้สูงอายุ และกลุ่มผู้หญิง ที่ต้องจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่.